

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoPr/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228837
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112228837.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľky PhDr. Q. L., bytom E., Z. 31, proti odporcom 1/ Mesto Trenčín, so sídlom Trenčín, Mierové námestie 2, IČO 00312037 a 2/ Sociálne služby Mesta Trenčín, m.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 42, IČO 36124702, obaja zastúpení GARANT PARTNER legal s.r.o., so sídlom Bratislava, Eisteinova 21, IČO 36856380, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a zaplatenie náhrady mzdy s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. marca 2015, č.k. 12Cpr/13/2012-229, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .** Navrhovateľka **j e p o v i n n á** zaplatiť odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania 87,36 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu odporcov GARANT PARTNER legal s.r.o., so sídlom Bratislava, Eisteinova 21.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. zamietol návrh navrhovateľky zo dňa 1.10.2014 na prerušenie konania; výrokom II. zamietol návrh v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 19.7.2012 dané odporcom 1/ navrhovateľke, ktoré jej bolo doručené dňa 3.8.2012 a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.5.2013, č.k. 12Cpr/13/2013-91 bolo pod výrokom I. určené, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 5.6.2012, dané odporcom 2/ navrhovateľke, ktorá ho prevzala dňa 22.6.2012, je neplatná, pod výrokom II. bol návrh v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 19.7.2012 dané odporcom 1/ navrhovateľke, ktoré jej bolo doručené dňa 3.8.2012, zamietnutý, pod výrokom III. bol návrh v časti o povinnosti odporcu 2/ zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy v sume, v akej výške bude súdom ustálená od 2.7.2012 do umožnenia výkonu práce vylúčený na samostatné konanie a pod výrokom IV. účastníkom nebolo priznané právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania navrhovateľky uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.3.2014, č.k. 5CoPr/2/2013-118 v časti výrokov II. a IV. bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené a vrátené súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie tunajšieho súdu v časti výrokov I. a III. nadobudlo právoplatnosť dňom 23.7.2013. Navrhovateľka sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 29.10.2012, domáhala určenia neplatnosti dvoch výpovedí z pracovného pomeru a to zo dňa 5.6.2012, doručenú jej dňa 22.6.2012 (ďalej len 1. výpoveď) a zo dňa 19.7.2012, doručenú jej dňa 3.8.2012 (ďalej len 2. výpoveď) podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce, ako aj náhrady mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru. Uviedla, že bola štatutárnym orgánom odporcu 2/ a s účinnosťou od 8.4.2011, kedy bola odvolaná z funkcie riaditeľky odporcu 2/, prestala spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce - vymenovanie obecným zastupiteľstvom. Navrhovateľka považovala 1. výpoveď za neplatnú z dôvodu, že s ňou mal rozviazať pracovný

pomer odporcu 2/, v mene ktorého mal konať štatutárny orgán zriaďovateľa, t.j. odporcu 1/ a nie osoba poverená vedením odporcu 2/. Obsahom je 2. výpoveď totožná s 1. výpoveďou, avšak je napísaná na hlavičkovom papieri odporcu 1/ a podpísaná primátorom mesta odporcu 1/. Podľa navrhovateľky je 2. výpoveď neplatná z dôvodu, že odporca 1/ nebol jej zamestnávateľom a nemohol s ňou rozviazať pracovný pomer a mal tak urobiť v mene odporcu 2/- jej zamestnávateľa. Okrem uvedených dôvodov ďalej namietala nesplnenie si ponukovej povinnosti zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Podľa jej informácií malo byť voľné miesto sociálnej pracovníčky v zariadení pre seniorov na L. ulici v E. a toto bolo poskytnuté p. C.. Navrhovateľka žiadala aj náhradu trov konania. Odporcovia 1/, 2/ žiadali návrh zamietnuť. Odporca 1/ namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie v tomto spore, pretože nie je zamestnávateľom navrhovateľky a nie je s ňou ani v inom právnom vzťahu. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkyne, oboznámením dvoch výpovedí z pracovného pomeru, pracovných zmlúv, oznámení navrhovateľky, uznesenia č. 555 a 42, poverenia, organizačnej štruktúry a zistil tento skutkový stav veci. Podľa pracovnej zmluvy, uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom 2/ (podpísanej primátorom mesta odporcu 1/) dňa 17.12.2009, navrhovateľka mala dohodnuté vykonávanie druhu práce, a to riaditeľky odporcu 2/ dňom 1.1.2010. Podľa uznesenia č.555 Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne menovalo navrhovateľku do funkcie riaditeľky odporcu 2/ dňom 1.1.2010. Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne dňa 7.4.2012 odvolalo navrhovateľku z funkcie riaditeľky odporcu 2/ s účinnosťou od 8.4.2011 (uznesenie č. 42). Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Sporné bolo posúdenie platností dvoch výpovedí, doručených navrhovateľke, a to z dôvodu, kto mal konať pri týchto úkonoch a z dôvodu nesplnenia ponukovej povinnosti. Iné skutočnosti medzi účastníkmi neboli sporné. Podľa tvrdenia navrhovateľky dňa 22.6.2012 jej bol doručený list odporcu 2/ zo dňa 5.6.2012 označený ako "Skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce", ktorý bol podpísaný Mgr. B. K., povereným vedením odporcu 2/ (ďalej len 1. výpoveď). Dôvodom bolo odvolanie z funkcie riaditeľa odporcu 2/ ako požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce. Zároveň odporca 2/ vyhlásil, že nemá možnosť navrhovateľku ďalej zamestnávať a to ani kratší pracovný čas v dohodnutom mieste výkonu práce. Podľa tvrdenia navrhovateľky dňa 3.8.2012 jej bol doručený list odporcu 1/ zo dňa 16.7.2012 označený ako "Skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce, ktorý bol podpísaný Mgr. Richardom Rybníčkom, primátorom Mesta Trenčín (ďalej len 2. výpoveď). Tento list bol úplne identický s 1. výpoveďou. Podľa Upovedomenia o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 7.6.2011 Okresnej prokuratúry Trenčín, ktoré podala navrhovateľka na preskúmanie uznesenia Mestského zastupiteľstva č. 42 zo dňa 7.4.2011, prokurátor nemá oprávnenie kontrolovať kritéria ako efektívnosť, vhodnosť, hospodárnosť a účelnosť postupu a rozhodovania orgánov verejnej správy, záväzne im ukladať povinnosti, prípadne im direktívnym spôsobom zasahovať do ich činnosti. Navrhovateľka toto Upovedomenie prevzala dňa 30.6.2011. Podľa obsahu spisov Inšpektorátu práce Trenčín č. 1885/11 a 3329/2012 týkajúcich sa odvolania navrhovateľky tento úrad uviedol, že podnety navrhovateľky nemohol posúdiť ako opodstatnené a odkázal ju so svojim podnetom na súd. Podľa citovaných ustanovení výpoveď z pracovného pomeru, doručenú navrhovateľke, mal podpísať štatutárny orgán obce - primátor odporcu 1/ alebo zamestnanec obce v mene obce - odporcu 1/. V prípade 1. výpovede nie je splnená táto podmienka, pretože ju nepodpísal starosta obce - primátor odporcu 1/ a ani poverený pracovník obce - odporcu 1/ v mene odporcu 1/, ale nesprávne v mene odporcu 2/, i keď mal poverenie od primátora odporcu 1/ zo dňa 30.5.2012 na úkony súvisiace so skončením pracovného pomeru s navrhovateľkou. Z tohto dôvodu súd považoval 1. výpoveď zo dňa 5.6.2012 za neplatnú. V tejto časti je rozhodnutie tunajšieho súdu zo dňa 13.5.2013 právoplatné dňom 23.7.2013 a súd ho túto časť rozhodnutia uviedol iba pre úplnosť. Druhá výpoveď bola podpísaná primátorom odporcu 1/ ako zriaďovateľom odporcu 2/ v súlade s citovanými ustanoveniami. Z obsahu výpovede je zrejmé, že ide o skončenie pracovného pomeru vzniknutého na základe pracovnej zmluvy zo dňa 17.12.2009 s odporcom 2/. Súd považoval túto 2. výpoveď za platnú v zmysle citovaných ustanovení. Následne súd skúmal splnenie ponukovej povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce. Navrhovateľka sa domnievala, že odporca 2/ mal voľné pracovné miesto v inom zariadení v Trenčíne na Ulici Lavičkovej a toto bolo poskytnuté p. C.. Z pracovnej zmluvy zo dňa 15.1.2010 s Dodatkami č. 1 a č. 2 bolo zistené, že Dagmar Kubinská pracovala ako referent v zariadení v Trenčíne, Piaristická 42 a od 1.5.2011 jej pribudla práca sociálnej pracovníčky (počas 4 dní v týždni a 1 deň v týždni ako referent) v zariadení v E., L. 10 počas zastupovania MD a RD Mgr. C.N. najskôr do 31.12.2012 a po predĺžení do 24.1.2014. Podľa ustálenej judikatúry voľným pracovným miestom, ktoré je zamestnávateľ povinný ponúknuť pracovníkovi pred daním výpovede, nie je miesto uvoľnené iba dočasne. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že miesto poskytnuté a zlúčené z doterajšou funkciou V. C. má len dočasný charakter ako zastupovanie počas materskej a rodičovskej dovolenky inej pracovníčky a teda toto miesto nespĺňa zákonné požiadavky na kvalifikované voľné

pracovné miesto v danom prípade. Z uvedeného vypláva, že obe výpovede nie sú neplatné z tohto dôvodu. Súd v danej veci nezistil žiadny dôvod neplatnosti 2. výpovede a to ani po rozhodnutí krajského súdu, preto návrh navrhovateľky ako nedôvodný opätovne zamietol. Tým, že súd posúdil 2. výpoveď za platnú a podpísanú primátorom odporcu 1/ ako zriaďovateľom odporcu 1/, odporca 1/ nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti voči navrhovateľke, čo spôsobuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane. Keďže ide o sporové konanie, súd žalobný návrh proti odporcovi 1/ z tohto dôvodu zamietol. Konanie voči nemu nezastavil podľa § 94 ods. 3 O.s.p., pretože toto ustanovenie sa týka nesporného konania. Z obsahu žaloby bolo zrejmé, že navrhovateľka označila odporcu 1/ za účastníka konania z dôvodu, že považovala 2. výpoveď za právny úkon odporcu 1/. Návrh navrhovateľky v časti náhrady mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru bolo vylúčené na samostatné konanie podľa § 112 ods. 1 O.s.p. rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13.5.2013 a v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2013.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal účastníkom náhradu trov konania z dôvodu polovičného úspechu/neúspechu vo veci.

Proti rozsudku podala odvolanie navrhovateľka a to proti výrokom II. a III. a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietala, že jej ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom aj keď toto výslovne žiadala a neprítomnosť na pojednávaní riadne ospravedlnila s uvedeným relevantných dôvodov; súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, z dôvodu absencie požadovaných dôkazov a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri svojom dokazovaní a opakovanom rozhodovaní sa dostatočne nezaoberal názormi odvolacieho súdu. Súd neprávoplatne rozhodol bez jej prítomnosti aj napriek tomu, že žiadala sa najbližšieho konania zúčastniť. Súd nebral v potaš predložené dôkazy, nevykonal jej konfrontáciu s p. K., ktorá má zásadný vplyv na priebeh konania. Neboli vypočutí navrhovaní svedkovia. Bol to zamestnávateľ odporcu 1), a štatutár odporcu 2), ktorí prispeli nemalou mierou k tomu, že sa dostala do zdravotných, psychických a existenčných problémov. Bezdôvodne bola vyhodенá zo zamestnania, s vytvorenou právnou neistotou, likvidačnými stavmi osamotenej matky, čo dokáže zdravotne otriast' s každým človekom. Tento „výkon" bol na politickú objednávku". Citovala zákonné ustanovenia zákona č. 552/2003 o výkone práce vo verejnom záujme, ustanovenia Zákonníka práce a citovala odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Meritum veci jej pracovných problémov sa týkali K., ktorej aktívne konanie proti nej viedlo k tomu, že bez akýchkoľvek dôkazov predsedu komisie sociálnych vecí MUDr. O. a aj bez hlasovania poslancov v komisii v bode rôzne odporučili mestskému zastupiteľstvu mesta Trenčín, aby toto odvolalo navrhovateľku z funkcie a toto dali p. Rybníčkovi podpísať. Navrhovateľka bez akýchkoľvek dôkazov a preukázania pravdivosti anonymov, teda na základe komplotu, bola mestským zastupiteľstvom dňa 07. 04. 2011z funkcie odvolaná a následne prepustená zo zamestnania. Prvostupňový súd disponuje v spise podkladmi z Okresnej prokuratúry Trenčín, kde sa jedná o anonymy, teda listy adresované p. Rybníčkovi, ako aj jeho vyjadrenia. Jednalo sa o anonymy s cieľným obsahom, aby p. K. zostala na funkcii a s cieľom ju vyhodit' zo zamestnania. Súd tieto skutočnosti jednotlivito ani komplexne v rámci vyhodnocovania dôkaznej situácie nebral do úvahy, čo je nelogické, ale jednostranne cielené proti jej osobe. Voči jej osobe zo strany zamestnávateľa - odporcu 1) nebola splnená ponuková povinnosť, pretože voľné miesto sociálneho pracovníka na Lavičkovej ulici v Trenčíne v Zariadení pre seniorov bolo vykryté v reálnom čase p. Kubinskou, ktorá nespĺňala vzdelaním obsadené miesto. Jej prepustenie po odvolaní nebolo konzultované s odborovou organizáciou. Je na posúdenie súdu, prečo odporca 1) v reálnom čase prijal na rôzne pozície p. Z., p. Z. a p. C., jej nebolo miesto ponúknuté a súd jej pripomenku na vyžiadanie výpisu so Sociálnej komisie k dátumu prijatia uvedených pracovníčok nebral v úvahu. Súd porušil zákon ak nerešpektoval jej požiadavku, aby svedkyňa p. K. bola vypočutá za jej prítomnosti. Jej ospravedlnenie z pojednávania mali právny základ, jej neprítomnosť nebola účelová. Z dôvodu špatného zdravotného stavu požiadala o odročenie pojednávania, čo nebolo súdom vyhovené. Výpoveď svedkyne p. Bučkovej pred súdom je účelová a zavádzajúca. Vypovedala v jej neprítomnosti, teda sa nemala možnosť brániť a obratom vyvrátiť jej klamstvá. Čo sa týka jej žiadosti o odročenie pojednávania uviedla, že dôvody odročenia v listinnom dôkaze boli jasne stanovené. Stanovisko súdu je neštandardne odôvodnené. Riadne žiadala o odročenie pojednávania s navrhovaným náhradným termínom, kde dôvody odôvodnila. Obdobne odôvodnila aj žiadosť zavedenia do spisu materiály Okresnej prokuratúry v Trenčíne pod sp.

zn. Pd 85/11-7. Uvedené listinné dôkazy poukazujú na doslova cieleň komplot vo forme anonymov s cieľom ju vyštváť z práce a „zachrániť“ p. K.. Žiadala súd o časový priestor a zohľadnenie jej zdravotného stavu. Zo strany súdu jej nebolo vyhovené. Súd konal v jej neprítomnosti aj napriek tomu, že odročenie dostatočne zdôvodnila (viď dôkazy zo spisu) a trvala na pojednávaní v jej prítomnosti. Z dôvodu zdravotného stavu tento žiadala o odročenie na júl 2015, čo súdom nebolo akceptované. Ďalej namietala, že vyjadrenie odporcu 1) je zmätočné, pretože namietal, že s navrhovateľkou nie je v právnom vzťahu. Zabudol, že navrhovateľka bola štatutárnym orgánom odporcu 2), ktorú menoval ako štatutárny orgán odporca 1). Tento spôsob je aj pri prepúšťaní štatutára odporcu 2). V právnom vzťahu s navrhovateľkou boli len jej podriadení ako zamestnanci odporcu 2). Preto skončenie pracovného pomeru, ktoré bolo výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce zo dňa 05.06.2012, jej doručené dňa 05.06.2012, podpísané Mgr. B. K. - zamestnancom povereným vedením Sociálnych služieb Mesta Trenčín, m.r.o. je neplatné. Vo vzťahu k druhému, identickému skončeniu pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce zo dňa 16.07.2012, doručené dňa 03.08.2012, podpísané Mgr. Richardom Rybníčkom, primátorom Mesta Trenčín, uviedla, že jej zamestnávateľom bolo Mesto Trenčín, teda odporca 1). Je nesporné, že primátor mesta je štatutárnym orgánom mesta v zmysle § 24 ods. 2. § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. Primátor, ako Štatutárny orgán zriaďovateľa - Mesta Trenčín, však mal konať za zamestnávateľa, nie v mene Mesta Trenčín. (§ 4 zákona č. 552/2003 Z.z.) Z textu samotného druhého skončenia pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce zo dňa 16.07.2012, boli porušené jej základné ľudské práva podľa Čl. 36 Ústavy SR. Druhé prepustenie z pracovného pomeru doručené dňa 03.08.2012, podpísané Mgr. Richardom Rybníčkom, primátorom Mesta Trenčín je zrejme, že primátor Mgr. Richard Rybníček v danom prípade nejednal v mene zamestnávateľa, teda odporcu 2), ale v mene Mesta Trenčín teda odporcu 1), s ktorým nemala právny vzťah, nemohol ju v mene mesta Trenčín prepustiť z práce. Z uvedeného dôvodu je teda aj toto druhé skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo strany odporcu 1) neplatné, pretože rozviazať s ňou pracovný pomer nemôže Mesto Trenčín, t.j. odporca 1), pretože s odporcom 1) nebola v pracovnom pomere, v pracovnom pomere bola so odporcom 2), za ktorého mal primátor ako štatutár zriaďovateľa konať a jednať, a teda aj podpisovať výpoveď ak ju zamestnávateľ dal a on ako štatutár zriaďovateľa sa s ňou stotožnil. Z uvedeného stanoviska k oboj výpovediam je zrejme, že právne sú vadné obe, nielen tá prvá. Považuje obe výpovede za právne nedostatočné a obe za zmätočné. Súd protiprávnosť správne určil pri prvej výpovedi, ale pri druhej túto považoval za správnu, kde dôvod jeho správnosti nebol právne správny. Aj druhá výpoveď má zásadné právne vady o. i. prepustil ju štatutár právneho subjektu, s ktorým nebola v právnom vzťahu a vystupoval za mesto Trenčín a nie za zamestnávateľa. Jeho konaním bol naplnený § 39 Obč., zákonníka a teda týmto aj odporca 1) vykonal absolútne neplatný právny úkon. Je právne neštandardná obhajoba o okolnosti, že primátor Mesta Trenčín urobil prejav vôle na hlavičkovom papieri mesta Trenčín, považoval za súladný s príslušnými zákonmi, pretože Štatutárny orgán odporcu 1) koná v mene mesta a nie v mene svojej rozpočtovej organizácie. Bolo to nesúladné o.i. aj preto, že v rozpore so zákonom odporca 1) predžil výpovednú lehotu navrhovateľke o ďalšie 2 mesiace. Podľa Ústavy SR môže konať len v súlade so zákonom. Právny úkon v jeho rozpore je nezákonný. Tvrdenie odporcov 1), 2), že v reálnom čase nemali pre ňu voľné miesto je zavádzajúce a v predošlých odstavcoch uviedla skutkový stav. Pri schvaľovaní Uznesenia v jej prípade porušili zákon. Nevie z akých dôvodov súd neprikrročil k vypočutiu všetkých navrhovaných osôb, ktoré komplot proti navrhovateľke spôsobili a v reálnom čase boli už známe ich mená. Zastupovanie v čase MD je ponuková povinnosť, že toto miesto nespĺňa zákonné požiadavky na kvalifikované voľné miesto v danom prípade má za to, že ide o účelové vyjadrenie pretože sa jednalo o dobu cca 2 rokov. Vyjadrenie súdu na str. 7 ods. 3 rozsudku je zmätočné a nepreskúmateľné, predpokladá, že sa jedná o právno administratívne pochybenie, ale nie je možné ho akceptovať pri odôvodnení výroku neprávoplatného rozsudku. Je realitou, že dňa 6.4.2011 primátor Mesta Trenčín podal Mestskému zastupiteľstvu v Trenčine návrh na odvolanie navrhovateľky ako riaditeľky Sociálnych služieb mesta Trenčín, m.r.o.. Mestské zastupiteľstvo v Trenčine na svojom zasadnutí dňa 7.4.2011 odvolalo navrhovateľku z funkcie riaditeľky Sociálnych služieb mesta Trenčín, m.r.o. s účinnosťou od 8.4.2011. Je pravda, že v dôsledku riadneho odvolania z funkcie stratila hlavný predpoklad na výkon svojej práce v zmysle pracovnej zmluvy a zamestnávateľovi vzniklo právo na výpoveď voči žalobcovi v zmysle § 63 ods. ods. 1 písm. d) bod. 2. Zákonníka práce, ale strata predpokladu bola umelo vykonštruovaná v rozpore so zákonom. V rozpore so zákonom boli aj mylné argumenty odporcu 1) o jej nárokoch z ukončenia pracovného pomeru. Vyjadrenie odporcov 1), 2) sú zmätočné, často až nepreskúmateľné, podstatný fakt je v tom, že výpoveď 2 podaná odporcom 1) je neplatná, pretože ako právny úkon vychádza z nezákonných podkladov, ktoré neskúmal ani prvostupňový súd, čím navrhovateľku poškodil na právach. Súd nedostatočne preskúmal dôvody a

závery komisie, kde je predsedom MUDr. O., ktorá rozhodla len na základe subjektívnych dohadov, nepreverených konštrukcií a vec podalo na schválenie zastupiteľstvu, ktoré bez rozpravy jej odvolanie schválilo. Celý postup zriaďovateľa a jeho orgánov bol v rozpore so zákonom a práve v podaní tejto žaloby sa tieto skutočnosti mali súdom objasniť. Súd upozorňovala dostatočne a s predstihom a žiadala vo veci konať. Nestalo sa tak.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili odporcovia 1/ a 2/, v ktorom žiadali, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil a navrhovateľku zaviazal aj na náhradu odvolacích trov konania. Vo vyjadrení uviedli, že odvolanie navrhovateľky je vo vyjadreniach týkajúcich sa skončenia pracovného pomeru zmätočné a zavádzajúce. Navrhovateľka v odvolaní poukazuje na porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany odporcu 1/ a odporcu 2/ pri skončení pracovného pomeru, pričom v závere odvolania na str. 16 navrhovateľka uvádza, že je pravda, že v dôsledku riadneho odvolania z funkcie stratila hlavný predpoklad na výkon svojej práce v zmysle pracovnej zmluvy a zamestnávateľovi vzniklo právo na výpoveď voči žalobcovi (pozn. navrhovateľke) v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce, ale strata predpokladu bola umelo vykonštruovaná v rozpore so zákonom. V súlade s ustanovením § 11 ods. 4 písm. 1) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „Zákon o obecnom zriadení“) je vo výhradnej právomoci mestského zastupiteľstva vymenúvať a odvolávať vedúcich (riadiťel'ov) rozpočtových a príspevkových organizácií, avšak realizácia tohto oprávnenia je podmienená návrhom primátora. Ide o jednu z oblastí kompetencií v obecnej samospráve, pre ktorú je typická nevyhnutná súčinnosť oboch orgánov mesta. Primátor teda na jednej strane nemôže autoritatívne na základe svojho rozhodnutia ustanoviť a ani odvolať vedúceho (riadiťel'a) rozpočtovej organizácie, ale na strane druhej aj rozhodovanie mestského zastupiteľstva o vymenovaní alebo odvolaní vedúceho (riadiťel'a) rozpočtovej organizácie je podmienené návrhom primátora. Právny úkon odvolania štatutárneho orgánu rozpočtovej organizácie zriadenej mestom právny poriadok konkrétne nedefinuje. Právna úprava nepredpokladá kvalifikované odôvodnenie tohto úkonu, či iné náležitosti. Odvolanie z funkcie štatutárneho orgánu rozpočtovej organizácie tak možno urobiť kedykoľvek, pokiaľ to na základe návrhu primátora schváli mestské zastupiteľstvo. Na základe návrhu primátora Mesta Trenčín z dňa 06.04.2011 platným uznesením č. 42 Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne na svojom zasadnutí dňa 07.04.2011 odvolalo navrhovateľku z funkcie štatutárneho orgánu odporcu 2/. Zo spisu Okresnej prokuratúry Trenčín č. Pd 85/11 vyplýva, že zo strany odporcu 1/ neboli zistené žiadne nedostatky po formálnej stránke pri prijatí uznesenia č. 42 zo dňa 07.04.2011, ktorým bolo schválené odvolanie navrhovateľky. Navrhovateľka v dôsledku riadneho odvolania z funkcie v súlade s § 11 ods. 4 písm. 1) Zákona o obecnom zriadení prestala spĺňať požiadavku vymenovania do funkcie podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 552/2003 z. z. o výkone práce vo verejnom záujme (ďalej len „Zákon o výkone práce vo verejnom záujme“). Zamestnávateľ následne voči navrhovateľke uplatnil výpovedný dôvod v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce. Podľa § 4 piata veta Zákona o výkone práce vo verejnom záujme, ak zamestnávateľ nemá nadriadený orgán robí právne úkony štatutárny orgán zriaďovateľa. Táto požiadavka bola v prípade podania výpovede z dňa 19.07.2012 splnená, čo vyplýva z konania primátora Mesta Trenčín ako štatutárneho orgánu odporcu 1/, ktorý je zriaďovateľom odporcu 2/. Vzhľadom na vyššie uvedené je odporca 1/ a odporca 2/ toho názoru, že pre odvolanie a podanie výpovede navrhovateľke boli splnené všetky hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom navrhovateľka nepreukázala opak. Navrhovateľka v odvolaní poukazuje na, podľa jej názoru, nezákonné odporúčanie na jej odvolanie zo strany Komisie sociálnych vecí a verejného poriadku Mestského zastupiteľstva v Trenčíne (ďalej len „Komisia“). Mestské zastupiteľstvo je oprávnené v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona o obecnom zriadení zriaďovať komisie ako svoje stále alebo dočasné poradné, iniciatívne a kontrolné orgány. Komisia mestského zastupiteľstva nemá žiadnu rozhodovaciu právomoc, je výslovne poradným orgánom, ktorého základnou úlohou je plniť úlohu odborného poradného orgánu mestského zastupiteľstva. Odporca 1/ k tvrdeniam navrhovateľky uviedol, že komisia mestského zastupiteľstva nemá zákonom zverené oprávnenie schvaľovať a prijímať rozhodnutia vo forme uznesení alebo odporúčaní, prostredníctvom ktorých by komisia bola oprávnená ukladať odporcovi 1/ alebo jeho štatutárnemu zástupcovi povinnosti, resp. ho k niečomu zaviazat'. Z uvedeného vyplýva, že primátor ako štatutárny zástupca odporcu 1/, ktorému bolo predložené odporúčanie Komisie na odvolanie navrhovateľky, nebol odporúčaním Komisie právne viazaný, ale pri rozhodovaní o podaní návrhu na odvolanie navrhovateľky z funkcie ho mohol vziať v úvahu. Odporúčanie Komisie nebolo zákonným predpokladom pre podanie návrhu na odvolanie navrhovateľky z funkcie, a preto skúmať jeho platnosť je pre posúdenie platnosti skončenia pracovného pomeru právne bezvýznamné. Odporca 1/ a odporca 2/ sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu, že si voči navrhovateľke splnil ponukovú povinnosť podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce.

Uvedené vyplýva zo znenia výpovede zo dňa 19.07.2012 podpísanej štatutárnym orgánom odporcu 1/, v ktorej je uvedené, že odporca 2/ nemá možnosť navrhovateľku ďalej zamestnávať: a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce. Pracovné miesto sociálneho pracovníka na Lavičkovej ulici v Trenčíne v Zariadení pre seniorov, na ktoré poukazuje navrhovateľka malo v čase podania výpovede len dočasný charakter, ako zastupovanie počas materskej a rodičovskej dovolenky a preto toto miesto nespĺňalo zákonné požiadavky na voľné pracovné miesto. V zmysle ustálenej pracovnoprávnej judikatúry voľným pracovným miestom, ktoré je zamestnávateľ povinný ponúknuť zamestnancovi, nie je miesto uvoľnené iba dočasne, napr. na dobu zastupovania iného zamestnanca (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 1994, 4 Cdo 12/94). Z tohto dôvodu odporca 1/ a odporca 2/ má za to, že bola ponuková povinnosť splnená. K podmienke prerokovania výpovede zástupcami zamestnancov uviedli, že ustanovenie § 74 Zákonníka práce, ktoré ustanovuje zamestnávateľovi povinnosť vopred prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa so zástupcami zamestnancov nebolo v čase doručenia výpovede, tzn. dňa 03.08.2012, účinné. Predmetné ustanovenie bolo v období od 01.09.2011 do 31.12.2012 zrušené. K odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom poukázali na § 101 ods. 2, § 119 ods. 3 O.s.p. a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2013 sp. zn. 7 Cdo 130/2012. Navrhovateľka síce požiadala o odročenie pojednávania s priloženou lekárskou správou, avšak zákonom a judikatúrou požadované vyjadrenie lekára, že účastník nie je schopný bez ohrozenia života a závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania, neobsahovalo. Pokiaľ teda súd v konaní pokračoval aj po doručení žiadosti navrhovateľky o odročenie pojednávania a vec prejednal v jej neprítomnosti, sú názoru, že možnosť konať pred súdom nebola navrhovateľke zo strany súdu odňatá. Navrhovateľka ďalej v odvolaní uvádza, že meritum veci jej pracovných problémov sa týkali a týkajú v tom čase jej podriadenej Mgr. Evy Bučkovej (ďalej len „Svedkyňa“). Súd prvého stupňa vypočul svedkyňu na pojednávaní dňa 09.02.2015, pričom z jej výpovede vyplýva, že nebolo v jej právomoci ako zamestnankyne odporcu 2/ ovplyvniť zákonom ustanovený proces odvolania navrhovateľky z funkcie štatutárneho orgánu odporcu 2/, pričom navrhovateľka nepreukázala opak. Odporca 1/ a odporca 2/ uviedli, že nepovažujú výpoveď svedkyne za relevantnú pre posúdenie platnosti skončenia pracovného pomeru navrhovateľky. Navrhovateľka v odvolaní ďalej poukazuje na podklady z Okresnej prokuratúry Trenčín a Inšpektorátu práce Trenčín, ktoré na základe žiadosti zo 27.2.2015 žiadala založiť do spisu, pričom rovnako požadovala, aby súd na tieto listinné dôkazy prihliadal pri rozhodovaní. Navrhovateľka v žiadosti zo 27.2.2015 neuviedla žiadne významné právne skutočnosti majúce vplyv na platnosť skončenia pracovného pomeru, ktoré by mal súd prostredníctvom navrhovaných listinných dôkazov overiť. Súd prvého stupňa navrhované listinné dôkazy vykonal na pojednávaní dňa 30.03.2015 oboznámením ich podstatného obsahu. Súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že z obsahu spisov Inšpektorátu práce č. 1885/11 a č. 3329/12 vyplýva, že podnety navrhovateľky neboli posúdené ako opodstatnené. Ako odporca 1/ uviedol vyššie Okresná prokuratúra Trenčín nezistila žiadne nedostatky po formálnej stránke pri prijatí uznesenia č. 42 zo dňa 07.04.2011. Navrhovateľka v odvolaní poukazuje na to, že súd prvého stupňa nepristúpil k vypočutiu všetkých členov Komisie. Ako odporca 1/ a odporca 2/ uviedol už vyššie, odporúčanie komisie mestského zastupiteľstva nie je zákonným predpokladom pre podanie návrhu na odvolanie štatutárneho orgánu rozpočtovej organizácie. Je preto irelevantné pre posúdenie platnosti skončenia pracovného pomeru, na základe akých skutočností, Komisia dospela k odporúčaniu na odvolanie navrhovateľky. Odporca 1/ a odporca 2/ má za to, že súd konal v súlade so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, keď nepristúpil k vypočutiu všetkých členov Komisie. Z vyššie uvedené vyplýva, že navrhovateľka bola povinná označiť dôkazy, ktoré hoci boli navrhované neboli vykonané a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval. Navrhovateľka v odvolaní neoznačila konkrétne dôkazy, ktoré boli navrhované a neboli zo strany súdu vykonané. Na strane č. 13 odvolania iba konštatuje, že nevie, z akých dôvodov súd nepristúpil k vypočutiu všetkých navrhovaných osôb, čím si uvedenú povinnosť nespĺnila. Navrhovateľka zároveň neuviedla žiadne významné právne skutočnosti, ktoré mali byť zo strany súdu ďalej preverované. Z odvolania navrhovateľky tak iba vo všeobecnej rovine vyplýva konštatovanie, že súd nesprávne vec posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav. Odporca 1/ a odporca 2/ sa domnievajú, že v predmetnej veci je splnená podmienka náležitého a úplného zistenia skutkového stavu, pričom sa súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria základ pre rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219

ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku I., ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky zo dňa 1.10.2014 na prerušenie konania, odvolaním napadnutý nebol a preto v tomto výroku je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď zamietol návrh v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 19.7.2012 dané odporcom 1/ navrhovateľke, ktoré jej bolo doručené dňa 3.8.2012.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že námietku navrhovateľky uvádzanú v odvolaní, že súd konal v jej neprítomnosti aj napriek tomu, že žiadosť o odročenie dostatočne zdôvodnila a trvala na pojednávaní v jej prítomnosti, nepovažoval za opodstatnenú.

Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 1.10.2014 navrhovateľka žiadala prerušiť konanie z dôvodu, že namietala zaujatosť podaním na Krajský súd v Trenčíne. Zároveň namietla, že termín pojednávania dňa 1.10.2014 bol rýchlo vytyčený, pričom rozsudok krajského súdu prevzala dňa 25.8.2014 a nemala dostatočný čas na obranu v súdnom konaní. Navrhovateľka uvedeným podaním podala námietku zaujatosti týkajúcu sa postupu sudcu v konaní, preto na ňu súd neprihliadol podľa § 15a ods. 5 a § 14 ods. 3 O.s.p. a zamietol aj návrh navrhovateľky na prerušenie konania zo dňa 1.10.2014, pretože nešlo o žiadny dôvod podľa § 109 O.s.p. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. bola zachovaná minimálna 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, pretože navrhovateľka prevzala predvolanie na pojednávanie zo dňa 1.10.2014 dňa 25.8.2014, teda mala viac ako mesiac času na prípravu pojednávania. Žiadala vypočuť svedkyňu Mgr. N. K.. Na ďalšie pojednávanie dňa 10.12.2014 sa navrhovateľka nedostavila z dôvodu, že nemala vykázané predvolanie, toto jej bolo doručené mestskou políciou až dňa 12.12.2014. Na pojednávanie sa dostavila svedkyňa Mgr. N. K.. Na ďalšie pojednávanie dňa 9.2.2015 sa navrhovateľka nedostavila a požiadala o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov. Predložila potvrdenie lekára zo dňa 4.2.2015, podľa ktorého z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu jej neodporučil účasť na pojednávaní a bolesti jej neumožňovali účasť na pojednávaní. Súd prvého stupňa pojednával v neprítomnosti navrhovateľky, pretože lekárske potvrdenie nemalo zákonné náležitosti podľa § 119 ods. 3 O.s.p. Na toto pojednávanie sa opätovne dostavila svedkyňa Mgr. N. K.. Na dopyt súdu prvého stupňa všeobecný lekár navrhovateľky písomne uviedol, že zdravotný stav navrhovateľky v deň pojednávania 9.2.2015 bol taký, že by neohrozil jej život, ale mohlo by prísť k zhoršeniu jej zdravotného stavu. Navrhovateľka dňa 27.2.2015 požiadala súd o pripojenie spisu Okresnej prokuratúry sp. zn. Pd 85/11 a spis z Inšpektorátu práce Trenčín, spracovaný Ing. Sabovou. Požadovaný spis z Okresnej prokuratúry Trenčín bol súdu doručený dňa 3.3.2015 a spisy z Inšpektorátu práce Trenčín dňa 10.3.2015. Dňa 12.3.2015 bola navrhovateľka nahliadať do súdneho spisu a následne dňa 12.3.2015 požiadala o odročenie pojednávania na deň 16.3.2015 a náhradný termín dňa 30.3.2015 na neurčito z dôvodu krátkosti času na naštudovanie, z dôvodu vstupu do konania Občianskeho združenia Práca a vzťahy, Hlavná 50, Bratislava (predsedníčka JUDr. M. P.) a z dôvodu naštudovania spisu právnym zástupcom JUDr. M. P.. Dňa 13.3.2015 súd prvého stupňa navrhovateľke písomne oznámil, že tejto požiadavke nevyhovuje a súd predvolal na pojednávanie dňa 30.3.2015 navrhovateľkou označené Občianske združenie a doručil mu žalobu i poučenie. Občianske združenie prevzalo predvolanie dňa 21.3.2015, teda minimálne 5 dní pred pojednávaním dňa 30.3.2015 v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. Pojednávanie dňa 16.3.2015 pre neprítomnosť účastníkov bolo odročené na náhradný termín 30.3.2015. Na pojednávanie dňa 30.3.2015 sa navrhovateľka nedostavila, nepredložila žiadne lekárske potvrdenie a súd prvého stupňa nevyhovel jej žiadosti o odročenie pojednávania z vyššie uvedených dôvodov, pretože predvolanie na toto pojednávanie prevzala dňa 2.3.2015, čím bola zachovaná minimálna 5-dňová lehota podľa § 115 ods. O.s.p. (navrhovateľka mala čas 28 dní na naštudovanie spisu) a taktiež nepredložila žiadosť o odročenie pojednávania s kvalifikovaným vyjadrením lekára podľa § 119 ods. 3 O.s.p.. Napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa na pojednávanie nedostavil žiadny zástupca Občianskeho združenia Práca a vzťahy a ani sa písomne nevyjadril. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa vo veci konal v neprítomnosti navrhovateľky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Na tomto pojednávaní súd oboznámil i obsah vyžiadaných spisov z Okresnej prokuratúry Trenčín a Inšpektorátu práce Trenčín.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods. 2 O.s.p., Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p., ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

V pojednávanej veci navrhovateľka namieta, že jej bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku nevyhovenia jej žiadosti o zmenu termínu pojednávania. Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Medzi takéto procesné práva patrí nepochybne aj právo účastníka na prejednanie veci v jeho prítomnosti a aj právo vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom. Súdna prax je jednotná v tom, že ak súd prejedná (prípadne aj rozhodne) vec v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.), predstavuje takýto postup procesné pochybenie, ktoré má za následok porušenie práva na spravodlivý proces a teda odňatie možnosti konať pred súdom.

Ustanovenie § 115 O.s.p. ukladá súdu, aby na nariadené pojednávanie predvolal účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná; potom je len na účastníkovi, či svoje právo využije, či nevyužije. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. totiž súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní, ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie bez toho, že by požiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd prejednať vec v jeho neprítomnosti. Súd tak môže v zmysle cit. ustanovenia prejednať vec v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka za predpokladu, že neprítomný účastník nepožiadal - z dôležitého dôvodu - o odročenie pojednávania.

Aké náležitosti má obsahovať návrh na odročenie pojednávania upravuje ods. 2 a 3 ustanovenia § 119 O.s.p., ktoré boli do Občianskeho súdneho poriadku vložené novelou vykonanou zákonom č. 388/2011 Z. z. s účinnosťou od 01. januára 2012. Táto novela v § 119 ods. 3 O.s.p. stanovila, že ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať ako ďalšiu, osobitnú náležitosť, vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní a upravila, čo musí ošetrojúci lekár vo svojom vyjadrení výslovne skonštatovať, aby vyjadrenie bolo možné považovať za právne relevantné. To znamená, že zdravotný stav účastníka podľa súčasnej právnej úpravy možno považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania spravidla vtedy, ak účastník pripojí k návrhu vyjadrenie ošetrojúceho lekára v zákonom požadovanom znení.

Odvolací súd sa preto zamerlal na skúmanie toho či boli dodržané podmienky pre postup súdu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. resp. či žiadosť navrhovateľky spĺňala zákonom predpísané náležitosti podľa § 119 ods. 2 a 3 O.s.p., pričom zistil, že žiadosť navrhovateľky o zmenu termínu pojednávania neobsahuje náležitosť v zmysle § 119 ods. 3 O.s.p. a to vyjadrenie ošetrojúceho lekára. Navrhovateľka sa preto mylí pokiaľ poukazuje na to, že jej žiadosť spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, v tomto prípade totiž opomenula práve predmetné ust. § 119 ods. 3 O.s.p., ktoré ako určujúcu podmienku v prípade žiadosti o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, o ktoré v tomto prípade išlo, určuje práve predloženie predmetného vyjadrenia od ošetrojúceho lekára.

Z uvedeného dôvodu preto súd prvého stupňa neodňal navrhovateľke právo konať pred súdom a ten konal riadne v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keď vec prejednal bez prítomnosti navrhovateľky.

Podľa § 63 ods. 1 písm. d) bodu 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodu, ak zamestnanec prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2.

Podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď v danom prípade iba vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako mieste výkonu práce.

Podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Toto ustanovenie bolo zrušené od 1.9.2011 do 31.12.2012.

Podľa § 4 tretia veta zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme v ostatných prípadoch robí právne úkony štatutárny orgán nadriadeného orgánu. Ak zamestnávateľ nemá nadriadený orgán, robí právne úkony štatutárny orgán zriaďovateľa.

Podľa § 13 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení starosta je štatutárnym orgánom obce. Starosta môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení.

Podľa § 15 Zákonníka práce prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Na základe vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal aj odvolací súd za preukázané, že podľa pracovnej zmluvy, uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom 2/ (podpisanej primátorom mesta odporcu 1/) dňa 17.12.2009, navrhovateľka mala dohodnuté vykonávanie druhu práce, a to riaditeľky odporcu 2/ dňom 1.1.2010. Podľa uznesenia č.555 Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne menovalo navrhovateľku do funkcie riaditeľky odporcu 2/ dňom 1.1.2010. Na základe návrhu primátora Mesta Trenčín zo dňa 06.04.2011 platným uznesením č. 42 Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne na svojom zasadnutí dňa 07.04.2011 odvolalo navrhovateľku z funkcie štatutárneho orgánu odporcu 2/. Zo spisu Okresnej prokuratúry Trenčín č. Pd 85/11 vyplýva, že zo strany odporcu 1/ neboli zistené žiadne nedostatky po formálnej stránke pri prijatí uznesenia č. 42 zo dňa 07.04.2011, ktorým bolo schválené odvolanie navrhovateľky. Navrhovateľka v dôsledku riadneho odvolania z funkcie v súlade s § 11 ods. 4 písm. 1) Zákona o obecnom zriadení prestala spĺňať požiadavku vymenovania do funkcie podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 552/2003 z. z. o výkone práce vo verejnom záujme (ďalej len „Zákon o výkone práce vo verejnom záujme“). Zamestnávateľ následne voči navrhovateľke uplatnil výpovedný dôvod v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce. Podľa § 4 piata veta Zákona o výkone práce vo verejnom záujme, ak zamestnávateľ nemá nadriadený orgán robí právne úkony štatutárny orgán zriaďovateľa. Táto požiadavka bola v prípade podania výpovede zo dňa 19.07.2012 splnená, čo vyplýva z konania primátora Mesta Trenčín ako štatutárneho orgánu odporcu 1/, ktorý je zriaďovateľom odporcu 2/. Vzhľadom na vyššie uvedené teda pre odvolanie a podanie výpovede navrhovateľke boli splnené všetky hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom navrhovateľka nepreukázala opak. Navrhovateľka v odvolaní poukazuje na, podľa jej názoru, nezákonné odporúčanie na jej odvolanie zo strany Komisie sociálnych vecí a verejného poriadku Mestského zastupiteľstva v Trenčíne (ďalej len „Komisia“). Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že Mestské zastupiteľstvo je oprávnené v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona o obecnom zriadení zriaďovať komisie ako svoje stále alebo dočasné poradné, iniciatívne a kontrolné orgány. Komisia mestského zastupiteľstva nemá žiadnu rozhodovaciu právomoc, je výslovne poradným orgánom, ktorého základnou úlohou je plniť úlohu odborného poradného orgánu mestského zastupiteľstva. Komisia mestského zastupiteľstva teda nemá zákonom zverenú oprávnenie schvaľovať a prijímať rozhodnutia vo forme uznesení alebo odporúčaní, prostredníctvom ktorých by komisia bola oprávnená ukladať odporcovi 1/ alebo jeho štatutárnemu zástupcovi povinnosti, resp. ho k niečomu zaviazat'. Z uvedeného vyplýva, že primátor ako štatutárny zástupca odporcu 1/, ktorému bolo predložené odporúčanie Komisie na odvolanie navrhovateľky, nebol odporúčaním Komisie právne viazaný, ale pri rozhodovaní o podaní návrhu na odvolanie navrhovateľky z funkcie ho mohol vziať v úvahu. Odporúčanie Komisie nebolo zákonným predpokladom pre podanie návrhu na odvolanie navrhovateľky z funkcie, a preto skúmať jeho platnosť je pre posúdenie platnosti skončenia pracovného pomeru právne bezvýznamné. K podmienke prerokovania výpovede zástupcami zamestnancov odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 74 Zákonníka práce, ktoré ustanovuje zamestnávateľovi povinnosť vopred prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa so zástupcami zamestnancov nebolo v čase doručenia výpovede, tzn. dňa 03.08.2012, účinné. Predmetné ustanovenie bolo v období od 01.09.2011 do 31.12.2012 zrušené. Navrhovateľka ďalej v odvolaní namieta, že meritum veci jej pracovných problémov sa týkali a týkajú v tom čase jej podriadenej Mgr. N. K.. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že súd prvého stupňa vypočul svedkyňu na pojednávaní dňa 09.02.2015, pričom z jej výpovede vyplýva, že nebolo v jej právomoci ako zamestnankyne odporcu 2/ ovplyvniť zákonom ustanovený proces odvolania navrhovateľky z funkcie štatutárneho orgánu odporcu 2/, pričom navrhovateľka nepreukázala opak, a odvolací súd ani nepovažuje výpoveď svedkyne za

relevantnú pre posúdenie platnosti skončenia pracovného pomeru navrhovateľky. Navrhovateľka v odvolaní ďalej poukazuje na podklady z Okresnej prokuratúry Trenčín a Inšpektorátu práce Trenčín, ktoré na základe žiadosti zo 27.2.2015 žiadala založiť do spisu, pričom rovnako požadovala, aby súd na tieto listinné dôkazy prihliadal pri rozhodovaní. Navrhovateľka v žiadosti zo 27.2.2015 neuviedla žiadne významné právne skutočnosti majúce vplyv na platnosť skončenia pracovného pomeru, ktoré by mal súd prostredníctvom navrhovaných listinných dôkazov overiť. Súd prvého stupňa i tak navrhované listinné dôkazy vykonal na pojednávaní dňa 30.03.2015 oboznámením ich podstatného obsahu, pričom konštatoval, že z obsahu spisov Inšpektorátu práce č. 1885/11 a č. 3329/12 vyplýva, že podnety navrhovateľky neboli posúdené ako opodstatnené a Okresná prokuratúra Trenčín nezistila žiadne nedostatky po formálnej stránke pri prijatí uznesenia č. 42 zo dňa 07.04.2011. Navrhovateľka v odvolaní ďalej poukazuje na to, že súd prvého stupňa nepristúpil k vypočutiu všetkých členov Komisie. Ako už bolo uvedené vyššie, odporúčanie komisie mestského zastupiteľstva nie je zákonným predpokladom pre podanie návrhu na odvolanie štatutárneho orgánu rozpočtovej organizácie, preto je irelevantné pre posúdenie platnosti skončenia pracovného pomeru, na základe akých skutočností Komisia dospela k odporúčaniu na odvolanie navrhovateľky. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľka bola povinná označiť dôkazy, ktoré hoci boli navrhované neboli vykonané a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval. Navrhovateľka v odvolaní neoznačila konkrétne dôkazy, ktoré boli navrhované a neboli zo strany súdu vykonané. V odvolaní iba konštatuje, že nevie, z akých dôvodov súd nepristúpil k vypočutiu všetkých navrhovaných osôb, čím si uvedenú povinnosť nespĺnila. Navrhovateľka zároveň neuviedla žiadne významné právne skutočnosti, ktoré mali byť zo strany súdu ďalej preverované. Z odvolania navrhovateľky tak iba vo všeobecnej rovine vyplýva konštatovanie, že súd nesprávne vec posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci je splnená podmienka náležitého a úplného zistenia skutkového stavu, pričom sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria základ pre rozhodnutie.

Vzhľadom na vyššie uvedené teda druhá výpoveď bola podpísaná primátorom odporcu 1/ ako zriaďovateľom odporcu 2/ v súlade s citovanými ustanoveniami. Z obsahu výpovede je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že ide o skončenie pracovného pomeru vzniknutého na základe pracovnej zmluvy zo dňa 17.12.2009 s odporcom 2/. Súd prvého stupňa preto správne považoval túto 2. výpoveď za platnú v zmysle citovaných ustanovení.

Následne súd prvého stupňa správne skúmal splnenie ponukovej povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce. Navrhovateľka sa domnievala, že odporca 2/ mal voľné pracovné miesto v inom zariadení v E. na Ulici L. a toto bolo poskytnuté p. Kubinskej. Z pracovnej zmluvy zo dňa 15.1.2010 s Dodatkami č. 1 a č. 2 mal aj odvolací súd za preukázané, že V. C. pracovala ako referent v zariadení v E., O. 42 a od 1.5.2011 jej pribudla práca sociálnej pracovníčky (počas 4 dní v týždni a 1 deň v týždni ako referent) v zariadení v E., L. 10 počas zastupovania MD a RD Mgr. C.N. najskôr do 31.12.2012 a po predĺžení do 24.1.2014.

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje ako správne už uviedol i súd prvého stupňa, že podľa ustálenej judikatúry voľným pracovným miestom, ktoré je zamestnávateľ povinný ponúknuť pracovníkovi pred daním výpovede, nie je miesto uvoľnené iba dočasne. Z vykonaného dokazovania pritom bolo preukázané, že miesto poskytnuté a zlúčené z doterajšou funkciou Dagmar Kubinskej má len dočasný charakter ako zastupovanie počas materskej a rodičovskej dovolenky inej pracovníčky a teda toto miesto nespĺňa zákonné požiadavky na kvalifikované voľné pracovné miesto v danom prípade (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 1994, 4 Cdo 12/94).

V danej veci ani odvolací súd nezistil žiadny dôvod neplatnosti 2. výpovede, preto súd prvého stupňa správne návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Tým, že súd prvého stupňa posúdil 2. výpoveď za platnú a podpísanú primátorom odporcu 1/ ako zriaďovateľom odporcu 2/, odporca 1/ nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti voči navrhovateľke, čo spôsobuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane a z tohto dôvodu správne žalobný návrh proti odporcovi 1/ zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvého stupňa v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav a v konečnom dôsledku i správne rozhodol, pričom dostatočne sa vysporiadal i s námietkami uvádzanými navrhovateľkou v odvolaní, preto odvolací súd nepovažoval námietky navrhovateľky za opodstatnené a rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

Súd prvého stupňa rozhodol v danej veci správne i o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., a účastníkom nepriznal náhradu trov konania z dôvodu polovičného úspechu/neúspechu vo veci. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy odporcovia, ktorí boli v odvolacom konaní procesne úspešní a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnili, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnej navrhovateľke vo výške 87,36 eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 11 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, t. j. vo výške 64,53 eur, k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a príslušná 20 % DPH.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.